

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 27C/64/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116206607
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Scholtzová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5116206607.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Scholtzovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. E. X/XX, XXX XX F., proti žalovaným: 1/ Všeobecná úverová banka a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, 2/ VÚB Leasing, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 820 05 Bratislava, IČO: 31 318 045, obaja zastúpení: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie svätého Egídia 40/93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Žalovaní 1/, 2/ sú povinní zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu 1.152,86 eur spolu s 5,5 % ročným úrokom z omeškania odo dňa 28.4.2016 do zaplataenia, všetko v lehote v lehote do 3. dní po právoplatnosti rozsudku.

Žalobkyni sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Žalobkyňa dňa 11.3.2016 podala žalobu, v ktorej žiadala aby bolo určené,

že zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 7067377 zo dňa 25.1.2010, č. 7100672 zo dňa 31.10.2011 a č. 7108833 zo dňa 23.5.2012 sú bezúročné a bez poplatkov. Žalobkyňa zároveň žiadala vydať bezdôvodné obohatenie podľa zmluvy č. 7067377 sumu 375 eur, podľa zmluvy č. 7100672 sumu 750 eur a podľa zmluvy č. 7108833 sumu 27,86 eur, čo je spolu suma 1.1152,86 eur, všetko spolu s 5,5 %-ným ročným úrokom z omeškania odo dňa 11.3.2016 do zaplataenia a trovy konania. V žalobe uviedla, že žalobkyňa spolu so žalobcom uzavreli tri spotrebiteľské úverové zmluvy, a to zmluvu č. 7067377 zo dňa 25.1.2010, na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 2.000 eur navýšený o sumu 1.500 eur, čo je spolu suma 3.500 eur. V tejto zmluve mimo iného je uvedená schválená výška úveru 2.000 eur, splátka 62,50 eur, celková suma pôžičky 3.750 eur a počet splátok 60 a ročná úroková sadzba 32,13 %, RPMN 32,13 %, priemerná hodnota RPMN 20,89 % a konečná splatnosť 60, čo je nesprávny údaj podľa § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001. Podľa tejto zmluvy žalobkyňa zaplatila spolu sumu 3.875 eur. Ďalej žalobkyňa a žalovaný uzavreli zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 7100672 zo dňa 31.10.2011, na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 2.400 eur. V zmluve je mimo iné uvedená schválená výška úveru 2.400 eur, splátka 75 eur, celková suma pôžičky 4.500 eur, počet splátok 60, termín konečnej splatnosti 10/2016, čo je nesprávny údaj podľa § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 a ďalej je uvedená ročná úroková sadzba 32,13 %, RPMN 32,13 % a priemerná hodnota RPMN 20,65 %. Podľa tejto zmluvy žalobkyňa zaplatila spolu sumu 3.150 eur. Žalobkyňa a žalovaný ďalej uzavreli zmluvu o pôžičke č. 7108833 zo dňa 23.5.2012, na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 700 eur. V zmluve okrem iného je uvedená schválená výška úveru 700 eur, splátka 20,85 eur, celková suma pôžičky 1.251 eur, počet splátok 60, termín konečnej

splatnosti 05/2017, čo je nesprávny údaj podľa § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 a ďalej je uvedená ročná úroková sadzba 29%, RPMN 29 % a priemerná hodnota RPMN 46,52 %. Podľa tejto zmluvy spolu zaplatila žalobkyňa sumu 727,86 eur. Ďalej žalobkyňa poukázala na Smernicu 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, najmä článok 6 ods. 1, článok 4 ods. 1 ako aj na základný princíp spotrebiteľských zmlúv, ktoré nesmú obsahovať podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti týchto podmienok podľa článku 3 ods. 1,2 Smernice a bod 1 písm. e) prílohy Smernice Rady č. 93/13/EHS. Zároveň poukázala na výkladové pravidlá podľa § 54 ods. 2 OZ a ustanovenie o dobrých mravoch podľa § 3 OZ. Žalobkyňa uviedla, že zmluvné podmienky sú neprijateľné ako celok, a to už len z toho samotného dôvodu, že z hľadiska veľkosti písma voľným okom prakticky sú nečitateľné a zároveň bolo reálne nemožné aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s takto písomným textom a nie tomu ešte porozumieť. Ďalej poukázala na § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. o tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a prípadné poradie. Spotrebiteľský úver podľa § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pokiaľ nemá písomnú formu a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1. Pretože v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je uvedená len jednotná suma splátky bez rozlíšenia, tak tento nedostatok spôsobuje podľa § 11 ods. 1, že úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov. V ďalšej časti žaloby žalobkyňa poukázala na rozhodnutia súdov, ktoré sa týkali súdnych sporov žalobcu. Podľa rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie zo dňa 25.11.2011 a 15.3.2012 žalobcovi bola uložená pokuta vo výške 40.000 eur pre porušenie viacerých zákonných povinností. Ďalej uviedla, že samotná zmluva o úvere v kontexte neprijateľných a nekalých podmienok svojim obsahom ako aj účelom jednak odporuje zákonu a zákon obchádza a ako celok sa prieči dobrým mravom. Preto žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia, a to podľa zmluvy č. 7067377 bola uhradená suma 3.875 eur a poskytnutý úver 3.500 eur, takže rozdiel je bezdôvodné obohatenie 375 eur. Podľa zmluvy č. 7100672 bola zaplatená suma 3.150 eur, poskytnutý úver 2.400 eur, čo je rozdiel bezdôvodné obohatenie 750 eur. Podľa zmluvy č. 7108833 bola zaplatená suma 727,86 eur a poskytnutý úver 700 eur, čo je rozdiel bezdôvodné obohatenie 27,86 eur, spolu vzniklo žalovanému bezdôvodné obohatenie na úkor žalobkyne vo výške 1.152,86 eur.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 20.5.2016 uviedol, že strany dňa 25.1.2010 uzavreli zmluvu o pôžičke 1 č. 7067377, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi spotrebiteľský úver v celkovej výške 3.750 eur a dňa 16.5.2014 uzavreli dodatok k tejto zmluve, na základe ktorej poskytol úver v celkovej výške novej pôžičky 3.750 eur a celková suma pôžičky predstavuje 6.937,50 eur. Dňa 31.10.2011 strany uzavreli zmluvu o pôžičke 2 č. 7100672, na základe ktorej žalovaný poskytol úver vo výške 4.500 eur a dňa 23.5.2012 uzavreli zmluvu o pôžičke 3 č. 7108833, na základe ktorej žalovaný poskytol úver vo výške 1.251 eur. Žalobkyňa tvrdí, že jej vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia titulom uvedeným v § 4 ods. 2 zák.č. 258/2001 Z.z. a § 9 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. a že zmluvy o pôžičke sú bezúročné a bez poplatkov z dôvodu, že neobsahujú údaje o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa názoru žalovaného sú zmluvy dojednané v súlade s platným právom a sú dostatočne určité a obsahujú zhodné prejavy vôle účastníkov konania. Neobsahujú žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - neprijateľné podmienky a nemajú ani také nedostatky, na základe ktorých by ich bolo možné vyhlásiť za bezúročné a bez poplatkov. V žalobnej námietke ohľadne veľkosti písma žalovaný uvádza, že v čase uzavretia zmlúv podľa platných právnych predpisov neexistoval žiaden predpis, ktorý by upravoval fond a veľkosť písma spotrebiteľských zmlúv na rozdiel od právneho stavu platného v súčasnosti. Žalobkyňa sa teda nemôže dovolávať neplatnosti zmluvy z dôvodu porušenia ustanovenia o veľkosti písma stanoveného zákonom, lebo toto ustanovenie § 53 c) OZ nadobudlo účinnosť až dňa 13.6.2014. K námietke, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov žalovaný uvádza, že v každej zmluve je uvedená výška splátky, výška poistenia ako aj počet splátok a termíny splátok, vždy do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca a tento je uvedený vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Z VOP ďalej vyplýva, že splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzavretí zmluvy a v každej zmluve je uvedená aj konečná splatnosť mesiacom a rokom. Vychádzajúc z počtu splátok je teda logické, že údaj o konečnej splatnosti je zhodný s dátumom splatnosti konečnej splátky. Konečná splatnosť je teda určená zrozumiteľne a určito. Zákon nepredpisuje formu, ako má byť uvedená konečná splatnosť. Zákon, ktorý bol platný

a účinný v čase podpisu zmlúv nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov, ktoré tvoria jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Ak splátkou sa uhrádza aj istina aj úrok, tak nemá rozlišovanie danej splátky na časť istina a časť úrok žiadny reálny a praktický význam. Ďalej žalovaný uvádzal článok I bod 1.1 a článok VI bod 6.1, 6.2, 6.3 a 6.4 všeobecných obchodných podmienok. Ďalej žalovaný uviedol, že v splátkovom kalendári boli explicitne uvedené informácie o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ďalej poukázal na to, že podľa § 11 ods. 1 písm. a) zák.č. 129/2010 v znení účinnom do 31.12.2012, teda v čase podpisu zmlúv, musia byť kumulatívne splnené obidve podmienky, a to že zmluva nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a zároveň aj neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1. Každá zo zmlúv, ktoré boli uzavreté medzi stranami konania, má písomnú formu. Ďalej žalovaný poukázal aj na inkorporačnú klauzulu, a to znenie článku VIII - vyhlásenie zmluvných strán. Zároveň žalovaný na potvrdenie svojich tvrdení poukázal na rozsudok KS Prešov 13 Co/111/2014. Žalovaný podľa § 107 ods. 3 OZ vznesol námietku premlčania. Žalovaný uviedol, že v nadväznosti na § 103 OZ sa každá splátka spotrebiteľského úveru považuje za samostatný peňažný dlh, ktorý sa samostatne premlčuje odo dňa zročnosti každej splátky samostatne. Žaloba na súd bola podaná dňa 11.3.2016. Prvá splátka úveru zo zmluvy č. 7100672 sa stala zročnou dňa 20.11.2011. Právo žalobkyne jej teda premlčané z a obdobie od 20.11.2011 do 20.2.2013. Prvá splátka úveru podľa zmluvy č. 7067377 sa stala zročnou 20.2.2010, a tak za obdobie od 20.2.2010 do 20.2.2013 je právo premlčané. Prvá splátka podľa zmluvy č. 7108833 sa stala zročnou dňa 20.6.2012, a tak premlčané je právo za obdobie od 20.6.2012 do 20.2.2013. Všetky splátky sú premlčané podľa § 107 ods. 3, a to uplynutím trojročnej premlčacej doby. Pre začiatok plynutia je teda rozhodujúce kedy došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia, a to bolo v čase zročnosti každej splátky úveru samostatne. Ďalej žiadal žalovaný, aby podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP bolo prerušené konanie z dôvodu, že dňa 2.2.2015 bol na ESLP podaný návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal OS Dunajská Streda, spisová značka 15C/62/2014 vo veci Home Credit Slovakia a.s. proti G. H. a toto konanie doposiaľ nebolo rozhodnuté.

Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 27.10.2016 uviedla, že všetky zmluvné podmienky, ktoré označila v žalobe, sú neprijateľné a hrubo zneužívajúce a naplňajú materiálny rozmer § 53 ods. 1 OZ. Pokiaľ ide o námietku premlčania uviedla, že objektívna premlčacia doba je v danom prípade desaťročná, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného považuje za úmyselné. Aj z týchto dôvodov považuje prijatie plnenia za také, ktoré je možné považovať za majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov, ktorý musí žalovaný vydať. O bezdôvodnom obohatení sa dozvedela žalobkyňa začiatkom marca 2016 po kontakte so Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS a podaná žaloba bola 11.3.2016 a teda je zachovaná tak objektívna trojročná lehota ako aj subjektívna dvojročná lehota a žaloba bola podaná včas. Pokiaľ žalovaný argumentuje splátkovými kalendármi, kde je každá splátka rozčlenená na istinu, úrok a poplatok, tak je to absolútne neakceptovateľné, nakoľko v splátkových kalendároch absentujú podpisy účastníkov konania, tieto boli vyhotovené až dodatočne po podaní žaloby. Samotné zmluvy už v len v kontexte neprijateľných a nekalých podmienok svojim obsahom ako aj účelom jednak odporujú zákonu a zákon obchádzajú a ako celok sa priečia dobrým mravom.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 7.12.2016 k otázke premlčania uviedol, že právo je premlčané a zároveň poukázal aj na rozsudok KS v Banskej Bystrici 14Co/1128/2014 o nemožnosti aplikácie desaťročnej premlčacej objektívnej lehoty, kde súd konštatoval, že aj keď zmluva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti, tak z tohto dôvodu nie je možné konštatovať, že by sa žalovaný úmyselne obohatil na úkor žalobkyne. Podmienka pre uplatnenie desaťročnej premlčacej lehoty splnená nie je a žalobkyňa by musela preukázať úmysel žalovaného bezdôvodne sa na jej úkor obohatiť. Pokiaľ ide o plynutie subjektívnej premlčacej lehoty, tak poukázal na rozsudok NS ČR 26 Cdo/785/2011, podľa ktorého nie je významné, či oprávnený má také právne znalosti aby bol subjektívne schopný posúdiť skutkové okolnosti a zistiť, či zmluva, podľa ktorej plnil je alebo nie je platná. Podľa rozhodnutia NS SR 1 Cdo/67/2011, to kedy sa oprávnený dozvedel ako takýto jeho nárok možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. Citovaná judikatúra začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty jednoznačne objektivizuje vedomosťou o skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodiť bezdôvodné obohatenie. Na základe tohto žiadal žalovaný aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a aby mu boli priznané trovy konania.

Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 27.12.2016 uviedla, že k námietke premlčania by súd nemal vôbec prihliadať a nárok premlčaný nie je. Bol to žalovaný, ktorý formuloval zmluvné podmienky, a teda v celom rozsahu zavinil protiprávny stav a prinajmenšom nepriamo úmyselne sa obohatil o plnenia prijaté od žalobkyne. Na základe tohto žiadala žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

Na pojednávaní 16.2.2017 žalovaný uviedol, že svoj návrh na prerušenie konania berie späť, nakoľko podľa návrhu OS Dunajská Streda vo veci Home Credit Slovakia a.s. proti G. H. bolo vydané rozhodnutie na Európskom súdnom dvore. Žalovaný ďalej uviedol, že objektívna a subjektívna premlčacia doba začala plynúť pri premlčaní od splatnosti každej splátky a nie od reálneho zaplatenia a obidve začali plynúť v rovnakom okamihu. Vtedy žalobkyňa sa dozvedela skutkové okolnosti komu plnila a teda kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil a taktiež mala vedomosť o výške údajného bezdôvodného obohatenia. K premlčaniu došlo tri roky pred podaním žaloby na súd. Žaloba bola podaná 11.3.2016 a teda splátka, ktorá mala splatnosť 20.2.2013, pri každom z uvedených úverov, je už premlčaná, pretože je to doba dlhšia ako tri roky pred podaním žaloby a ide o objektívnu premlčaciu dobu. Pri úvere č. 7100672 sú premlčané splátky so splatnosťou od 20.11.2011 do 20.2.2013, pri úvere č. 7067377 splátky so splatnosťou od 20.2.2010 do 20.2.2013 a pri úvere č. 7108833 so splatnosťou od 20.6.2012 do 20.2.2013. Ku každej zmluve bol vypracovaný aj splátkový kalendár. Žalovaný ďalej uviedol ohľadne zaplatenia podľa úverových zmlúv, že podľa úverovej zmluvy č. 7067377 zo dňa 25.1.2010 zostala nezaplatená suma 2.093,73 eur, pri úvere č. 7100672 zo dňa 31.10.2011 je nezaplatená suma 1.214,98 eur a pri úvere č. 7108833 zo dňa 23.5.2012 je nezaplatená suma 453,99 eur, a to všetko podľa stavu ku dňu 18.5.2016. Pri prvých dvoch úveroch zo dňa 25.1.2010 a 31.10.2011 už nastala splatnosť celej sumy podľa zmluvy a pri poslednej zmluve zo dňa 23.5.2012 splatnosť poslednej splátky nenastala. Pokiaľ ide o sumy, ktoré boli zaplatené žalobkyňou, tak žalovaný tieto sumy nerozporuje. Ďalej žalovaný uviedol, že pokiaľ žalobkyňa namieta splátkový kalendár, a to že pri jednotlivých splátkach tieto nie sú špecifikované na istinu, úroky a poplatky, tak poukazuje na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora, podľa ktorého vyplýva, že zmluvy, ktoré sú uzatvárané medzi nebankovým subjektom a spotrebiteľom nemusia obsahovať túto povinnosť. V každej zo zmlúv bola presne určená výška splátky a bol tam určený aj počet mesiacov a termín splatnosti. Žalovaný si teda splnil povinnosti podľa zákona. Zároveň poukázal na rozsudok OS Prešov spisová značka 11 Csp/53/2016. Žalobkyňa síce v žalobe uvádzala, že zmluvy obsahujú viacero neprijateľných zmluvných podmienok, ale tieto vôbec bližšie nešpecifikovala.

Žalovaný v záverečnom vyjadrení na pojednávaní 10.5.2017 žiadal žalobu zamietnuť a uviedol, že pokiaľ ide o prvé tri výroky, tak na týchto nemá žalobkyňa naliehavý právny záujem a pokiaľ žiada vydať bezdôvodné obohatenie, tak zmluvy, ktoré boli uzavreté medzi stranami konania, obsahujú všetky podstatné náležitosti a u žalovaného nedošlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, a tak žiada žalovaný žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Žalovaní 1/, 2/ v písomnom vyjadrení zo dňa 24.6.2019 uviedli, že sa stotožňujú s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline s tým, že pokiaľ ide o absenciu náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere, a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, tak je potrebné vychádzať z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu a nie je procesne prípustné rozhodovať v tejto otázke opačne a princíp procesnej právnej istoty vyjadrený v Článku 2 ods. 2 CSP platí bezvýhradne. Žalovaní poukázali na vydané viaceré rozhodnutia NS SR, a to uznesenie sp.zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.4.2018 a sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018. Na základe všetkých týchto skutočností žalovaní žiadali, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Na základe dokazovania, ktoré bolo vykonané oboznámením listinných dôkazov – zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 7067377 spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami, formulárom o zmluvných podmienkach, splátkovým kalendárom, dodatkom, splátkovým kalendárom k dodatku, ústrižkami, zmluvy o poskytnutí pôžičky 7100672 spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami, štandardnými európskymi informáciami, splátkovým kalendárom, ústrižkami a zmluvy o poskytnutí pôžičky č.

7108833 spolu so štandardnými európskymi informáciami, všeobecnými obchodnými podmienkami, ústrižkami, prehľadu splátok a úhrad mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

Podľa zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 7067377 bolo zistené, že zmluva bola uzavretá medzi stranami konania dňa 25.1.2010 a v časti V sa uvádza schválená výška pôžičky 2.000 eur, celková suma pôžičky 3.750 eur, splátka 62,50 eur, počet splátok 60, konečná splatnosť 60 mesiacov, celkové náklady spotrebiteľa 1.750 eur, ročná úroková sadzba 32,13 %, RPMN 32,13 % a priemerná hodnota RPMN 20,89 %. Podľa splátkového kalendára je uvedený dátum splatnosti a suma na úhradu 62,50 eur s tým, že počet splátok je 60, výška splátky 62,50 eur a pôžička s úrokom 3.750 eur.

Podľa dodatku k zmluve o poskytnutí pôžičky č. 7067377 bolo zistené, že dodatok bol uzavretý dňa 16.5.2014 a je uvedené navýšenie pôžičky 1.500 eur, zostatok pôvodnej pôžičky 501,38 eur, nová výška pôžičky (zostatok pôvodnej pôžičky + navýšenie) 2.001,38 eur, doba splácania novej pôžičky 60 a splátka 62,50 eur. Ďalej sa uvádza celková suma novej pôžičky 3.750 eur, celkové náklady spotrebiteľa 1.748,62 eur, termín konečnej splatnosti 4/2019, fixná ročná úroková sadzba 32,09 %, RPMN 32,09 %, priemerná hodnota RPMN 20,54 %, pôžička (pôvodná výška pôžičky + navýšenie) 3.500 eur, doba splácania celkom 111 a celková suma pôžičky 6.937,50 eur. Podľa splátkového kalendára k dodatku je uvedená celková suma pôvodnej pôžičky a celková suma novej pôžičky, totožná suma 3.750 eur a ďalej doba splácania pôvodnej pôžičky a novej pôžičky 60, splátka 62,50 a RPMN 32,13 % pri pôvodnej pôžičke a 32,09 % pri novej pôžičke. Ďalej sú uvedené dátumy splatnosti a úhrada 62,50 eur, spolu 3.750 eur.

Podľa zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 7100672 bolo zistené, že zmluva bola uzavretá 31.10.2011 a je uvedená schválená výška pôžičky 2.400 eur, celková suma pôžičky 4.500 eur, splátka 75 eur, celkové náklady spotrebiteľa 2.100 eur, počet splátok 60, konečná splatnosť 10/2016, ročná úroková sadzba 32,13 %, RPMN 32,13 %, priemerná hodnota RPMN 20,65 %. Podľa splátkového kalendára je uvedená pôžička 2.400 eur, počet splátok je 60, výška splátky 75 eur, RPMN 32,13 % a totožná je aj ročná úroková sadzba s tým, že sa uvádzajú dátumy splatnosti a splátka 75 eur a spolu 4.500 eur.

Podľa zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 7108833 bolo zistené, že zmluva bola uzavretá dňa 23.5.2012 a je uvedená schválená výška pôžičky 700 eur, celková suma pôžičky 1.251 eur, celkové náklady spotrebiteľa 551 eur, termín konečnej splatnosti 5/2017, mesačná výška poistenia 1,44 eur, počet splátok 60 a splátka 20,85 eur, sadzba poistenia 6,90 %, ročná úroková sadzba 29 %, RPMN 29 %, priemerná hodnota RPMN 46,52.

Žalobkyňa spolu zaplatila, čo nepoprel ani žalovaný, podľa zmluvy č. 7067377 sumu 3.875 eur, podľa zmluvy č. 7100672 sumu 3.150 eur a podľa zmluvy č. 7108833 sumu 727,86 eur.

Žalovaný predložil splátkové kalendáre k jednotlivým zmluvám, kde sú uvedené splátky s dátumom splatnosti, ďalej je uvedená istina, úrok, poistenia a spolu suma k úhrade. Podľa prehľadu splátok a úhrad mal súd zistený dátum splatnosti jednotlivých splátok, dátum kedy došlo k zaplateniu, aká suma bola zaplatená a zostatok dlžnej sumy, a to jednotlivo pri každej zmluve o pôžičke.

Podľa § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania; ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákona ustanovenej (§ 101 a ž 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

g/ konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

i/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona č. 258/2001 Z.z., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe:

a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b/ dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 27C/64/2016-187 zo dňa 10.5.2017 bolo rozhodnuté o povinnosti žalovaného Consumer Finance Holding, a. s. zaplatiť žalobkyni sumu 1.152,86 EUR spolu s 5,5 % ročným úrokom z omeškania odo dňa 28.4.2016 do zaplatenia a žaloba vo zvyšku bola zamietnutá.

Uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co/244/2018-242 zo dňa 5.3.2019 bol rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.152,86 EUR spolu s 5,5 % ročným úrokom z omeškania odo dňa 28.4.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku a o náhrade trov konania zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol, bol ponechaný nedotknutý.

Na základe dokazovania mal súd nesporne preukázané, že medzi stranami konania, a to žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom boli uzavreté tri zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak ako sú uvedené v žalobe, a to zmluva č. 7067377 zo dňa 25.1.2010, na základe ktorej bol po navýšení poskytnutý úver v celkovej výške 3.500 eur (zmluva č. 1), ďalej zmluva č. 7100672 zo dňa 31.10.2011, na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 2.400 eur (zmluva č. 2) a zmluva č. 7108833 zo dňa 23.5.2012, na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 700 eur (zmluva č. 3).

Žalobkyňa ďalej žiadala vydať bezdôvodné obohatenie, a to na základe prvej zmluvy suma 375 eur, na základe druhej zmluvy suma 750 eur a na základe tretej zmluvy suma 27,86 eur. Žalobkyňa tvrdila, že všetky tieto tri zmluvy boli podľa citovaných zákonných ustanovení bez úrokov a bez poplatkov, a tak jej vznikla povinnosť iba vrátiť reálne poskytnutý úver, a to pri prvej zmluve suma 3.500 eur, pri druhej zmluve suma 2.400 eur a pri tretej zmluve suma 700 eur. Zároveň tvrdila, že na základe prvej zmluvy zaplatila spolu 3.875 eur, a tak žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 375 eur, ďalej na základe druhej zmluvy zaplatila spolu 3.150 eur, a tak žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 750 eur a na základe tretej zmluvy zaplatila spolu 727,86 eur, a tak žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie 27,86 eur, čo je spolu bezdôvodné obohatenie 1.152,86 eur, ktoré žiadala aby žalovaný bol povinný zaplatiť žalobkyni aj spolu so zákonným úrokom z omeškania. V konaní teda bolo nesporne preukázané a nenamietal spornosť týchto skutkových tvrdení ani žalovaný, že bol poskytnutý úver podľa uvedených zmlúv v tvrdenej sume a nebolo sporné ani to, že žalobkyňa reálne zaplatila sumu, tak ako uvádzala v žalobe, a to na základe prvej zmluvy 3.875 eur, na základe druhej zmluvy 3.150 eur a na základe tretej zmluvy 727,86 eur.

Na základe vykonaného dokazovania, a to oboznámením listinných dôkazov jednotlivých zmlúv o úvere s prihliadnutím na právny názor vyslovený v uznesení KS v Žiline súd konštatuje, že zmluvy obsahujú zákonnú náležitosť, a to pri prvej zmluve podľa § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. a pri ďalších dvoch zmluvách podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v tom zmysle, že by bolo potrebné špecifikovať výšku, počet a termín splátky samostatne pri istine, samostatne pri úroku a samostatne pri iných poplatkoch. Súd poukazuje v tejto súvislosti na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.4.2018, sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.4.2018, sp.zn. 4Cdo/65/2018 zo dňa 26.9.2018. Najvyšší súd SR konštatoval, že eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia /§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z./, ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa tohto zákona nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach /samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky/. Pokiaľ toto ustanovenie uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Pokiaľ toto ustanovenie hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úroku a iných poplatkov, je potrebné ho vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke, to znamená istine, úrokom a iným poplatkom osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky. Súd zároveň konštatuje, že totožný výklad je potrebné, vzhľadom na totožné znenie zákonného ustanovenia aplikovať aj pokiaľ ide o výklad § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z.. Na základe uvedeného teda súd konštatuje, že tá skutočnosť, že v zmluvách, ktoré boli uzavreté so žalobkyňou ako dlžníkom, nebolo potrebné rozpisovať splátky po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úroky a poplatky a uvedenie splátky len jednou sumou je v súlade s citovanými § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. a § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z..

Súd ale konštatuje, že pri všetkých troch zmluvách č. 7067377, č. 7100672 a č. 7108833 absentuje podstatná náležitosť, a to termín jednotlivých splátok, tak ako to vyplýva z § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. a z § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a zároveň absentuje ďalšia náležitosť, a to konečná splatnosť spotrebiteľského úveru podľa § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z. a doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č.

129/2010 Z.z.. Súd konštatuje, že ani v jednej z týchto zmlúv nie je uvedený termín jednotlivých splátok a aj podľa samotného vyjadrenia žalovaného tento uvádzal, že podmienky splácania a teda aj termíny splátok sú uvedené v článku 6 všeobecných obchodných podmienok. Súd konštatuje, ako vyplýva aj z ustálenej rozhodovacej praxe, že nie je možné, aby podstatná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebola uvedená v samotnej zmluve, ale len vo všeobecných obchodných podmienkach, kde termín splátok ani nie je jasne určite uvedený, ale je tu ďalší odkaz na splátkový kalendár. Súd dospel k takému záveru, že všeobecné obchodné podmienky sú len súhrnom dojednaní, na ktoré odkazuje text zmluvy a ktoré dodávateľ používa pre väčší počet uzatváraných zmlúv určitého druhu a ide teda len o určitý „technický“ doplnok k zmluve. Odkaz v texte zmluvy na všeobecné obchodné podmienky je nepostačujúci. Je teda zrejme, že aj s prihliadnutím na zvýšenú ochranu spotrebiteľa, ako vyplýva z § 52 a nasledujúce OZ s prihliadnutím na ustálenú súdnu prax, nie je možné, aby vo všeobecných obchodných podmienkach bola uvedená podstatná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá nie je uvedená v samotnom texte zmluvy, ktorý je podpísaný oboma zmluvnými stranami. Na základe tohto keďže v predložených zmluvách, či už v článku V. zmluvy č. 7067377, prípadne v článkoch IV. zmlúv č. 7100672 a č. 7108833 nie je nikde uvedený termín jednotlivých splátok je zrejme, že tieto zmluvy neobsahujú podstatnú náležitosť, ako vyplýva z § 9 ods. 2 písm. k/ a z § 4 ods. 2 písm. i/ citovaných zákonov. Zároveň súd konštatuje, že v zmluve absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť, a to konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, pričom v prvej zmluve je uvedená konečná splatnosť 60 mesiacov, ale pretože absentuje termín splátok úveru, tak ani nie je možné z takéhoto znenia zmluvy určiť, kedy nastane konečná splatnosť po uplynutí 60 mesiacov a pokiaľ ide o ďalšie dve zmluvy, kde je uvedený termín konečnej splatnosti 10/2016 a 5/2017, tak tu taktiež vzhľadom na to, že nie je uvedený termín jednotlivých splátok, a to konkrétny deň splatnosti, tak ani nie je možné konštatovať, v ktorý deň v uvedenom mesiaci a roku nastáva termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Na základe takéhoto výkladu súd konštatuje, že pre absenciu podstatných náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere, ktoré uzatvorila žalobkyňa s právnym predchodcom žalovaných, vo všetkých troch prípadoch sú poskytnuté úvery bezúročné a bez poplatkov, a to pri prvej zmluve č. 7067377 v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. a pri ďalších dvoch zmluvách č. 7100672 a č. 7108833 podľa § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z.z.

Pretože zmluvy sú bez úrokov a bez poplatkov, tak vznikla povinnosť žalovanej zaplatiť iba istinu úveru, a to pri prvej zmluve sumu 3.500 eur a pretože zaplatila spolu 3.875 eur, tak žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil vo výške 375 eur, pri druhej zmluve jej vznikla povinnosť zaplatiť istinu úveru 2.400 eur a pretože spolu zaplatila sumu 3.150 eur, tak žalovaný sa bezdôvodne obohatil vo výške 750 eur a pri tretej zmluve vznikla povinnosť zaplatiť istinu úveru 700 eur a pretože spolu zaplatila sumu 727,86 eur, tak žalovaný sa bezdôvodne obohatil vo výške 27,86 eur. Na základe tohto pri všetkých troch zmluvách na strane žalovaného, ako plnenie bez právneho dôvodu, vzniklo bezdôvodné obohatenie v celkovej výške 1.152,86 eur a je povinný túto sumu zaplatiť titulom vydania bezdôvodného obohatenia žalobkyni a podľa § 517 ods. 1,2 OZ aj spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške určenej podľa vládneho nariadenia č. 87/95 Z.z. 5,5 % ročne odo dňa 28.4.2016 do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní po právoplatnosti rozsudku. Žalobkyňa žiadala úroky z omeškania odo dňa 11.3.2016, a to odo dňa kedy bola podaná žaloba na súd, ale bolo rozhodnuté o zaplatení úrokov odo dňa 28.4.2016 s tým, že žaloba, ako výzva na plnenie podľa § 563 OZ, bola doručená žalovanému dňa 26.4.2016 a teda vznikla mu povinnosť plniť 27.4. a odo dňa nasledujúceho 28.4.2016 je v omeškani s plnením peňažného dlhu a je povinný zaplatiť úroky z omeškania žalobkyni a vo zvyšku úrokov bola žaloba ako nedôvodná zamietnutá.

Žalovaný vzniesol vo veci námietku premlčania. Súd pri preskúmaní či právo žalobkyne je alebo nie je premlčané postupoval podľa § 107 ods. 1,2 OZ s tým že podľa tohto ustanovenia je subjektívna lehota dva roky a objektívna lehota tri roky. Nestotožnil sa s tvrdením žalobkyne, že v tomto prípade je desaťročná premlčacia doba, ktorá podľa § 107 ods. 2 je len v prípade ak dôjde k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu. Žalobkyňa v konaní nepreukázala skutkové tvrdenia o tom, že zo strany žalovaného už v čase uzavretia zmluvy bol úmysel bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobkyne, a tak v tomto prípade nemožno počítať desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. Zároveň sa nestotožnil ani s tvrdením žalobkyne, že premlčacia doba začala plynúť až v marci 2016, po kontakte so Združením na ochranu občana a spotrebiteľa HOOS, pretože je bez právneho významu pri počítaní premlčacej doby kedy oprávnenej osobe na vydanie bezdôvodného obohatenia

je poskytnutá právne kvalifikovaná informácia o vzniku tohto bezdôvodného obohatenia. Podľa citovaného § 107 ods. 1 premlčacia doba začína plynúť vtedy keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa tohto ustanovenia je teda zrejmé, že žalobkyňa ako oprávnená už pri zaplatení, podľa úverovej zmluvy, ktorú mala uzavretú so žalovaným, vedela, že to je žalovaný kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil a pri zaplatení celkovej sumy, ktorú uvádzala v žalobe, vedela aj o výške tohto bezdôvodného obohatenia a teda je bez právneho významu o tom kedy bola v kontakte s občianskym združením na ochranu spotrebiteľských práv, resp. kedy jej bola poskytnutá kvalifikovaná právna pomoc pred podaním žaloby na súd.

Súd pri počítaní premlčacej doby vychádzal z reálnej platby, ktorú realizovala žalobkyňa, nie od splatnosti jednotlivých splátok, ale až od doby reálneho zaplatenia, kedy najskôr mohlo dôjsť u žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, pretože prijal plnenie bez právneho dôvodu. Na strane žalovaného totiž muselo dôjsť k majetkovému prospachu, teda musel prevziať peňažnú sumu, na ktorú mu právo nevzniklo, podľa zmluvy o úvere a až vtedy možno konštatovať, že sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne. Súd vychádzal z listiny, a to prehľad splátok a úhrad, ktorá bola nesporná medzi stranami konania a tam uvedených jednotlivých splátok s dátumom úhrady.

Pri zmluve č. 7100672 (zmluva č. 2) vznikla povinnosť žalobkyňi zaplatiť istinu 2.400 eur. Žalobkyňa platila splátky vo výške 75 eur , a tak jej vznikla povinnosť zaplatiť presne 32 splátok po 75 eur, čo je suma 2.400 eur. Žalobkyňa zaplatila túto 32.splátku dňa 24.6.2014 , čím bola zaplatená spolu suma 2.400 a teda istina úveru podľa zmluvy č. 7100672 a všetky platby, ktoré následne prijal žalovaný sú už bezdôvodné obohatenie na úkor žalobkyne, ktoré je povinný vydať. Prvú platbu 75 eur prijal žalovaný dňa 22.7.2014 a všetky ďalšie platby boli až po tomto dátume. Žaloba bola podaná 11.3.2016, a tak možno konštatovať, že od prvej platby, ktorá bola zaplatená 22.7.2014 , pričom všetky ďalšie boli s neskorším dátumom až do dňa podania žaloby 11.3.2016, neuplynula premlčacia doba ani subjektívna dvojročná a ani objektívna trojročná, a tak právo na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa tejto druhej zmluvy premlčané nie je.

Podľa zmluvy č. 7108833 (zmluva č. 3) bola povinná zaplatiť žalovaná len istinu úveru 700 eur a ako vyplýva z nesporného pripojeného prehľadu splátok a úhrad , spolu táto istina 700 eur bola zaplatená v splátke dňa 22.1.2015 a už časť tejto splátky vo výške 13,28 eur bola bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, pretože išlo už o sumu, ktorá bola navyš ako istina úveru 700 eur. Všetky ďalšie platby boli vykonané s neskorším dátumom, a tak možno konštatovať, že od tejto prvej platby, ktorá už bola sčasti bezdôvodným obohatením a bola vykonaná 22.1.2015 až do dňa podania žaloby 11.3.2016, taktiež neuplynula ani dvojročná subjektívna a ani trojročná objektívna premlčacia doba.

Podľa zmluvy č. 7067377 (zmluva č. 1) bola povinná zaplatiť žalovaná istinu 3.500 eur. Žalobkyňa platila v splátkach po 62,50 eur, čo predstavuje 56 splátok a táto 56.splátka bola zaplatená dňa 23.9.2014 a nasledujúca splátka bola 21.10.2014 a táto už predstavuje bezdôvodné obohatenie ako plnenie bez právneho dôvodu , pretože už prevyšuje istinu úveru 3.500 eur a všetky ďalšie platby sú s neskorším dátumom . Od tejto prvej platby, ktorá je bezdôvodným obohatením 21.10.2014 do dňa podania žaloby 11.3.2016 taktiež neuplynula ani dvojročná subjektívna ani trojročná objektívna premlčacia doba.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že právo žalobkyne ani v časti premlčané nie je, a tak na vznesenú námietku premlčania sa neprihliadalo. Na základe tohto súd žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť podľa prvej zmluvy sumu 375 eur, podľa druhej zmluvy sumu 750 eur a podľa tretej zmluvy sumu 27,86 eur, čo je spolu suma 1.152,86 eur, a to aj spolu s 5,5 %-ným ročným úrokom z omeškania odo dňa 28.4.2016 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní po právoplatnosti rozsudku a v časti úrokov z omeškania a v časti o určenie, že zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov bola žaloba ako nedôvodná zamietnutá . Na základe vyššie uvedeného odôvodnenia, keďže boli splnené podmienky na vydanie

bezdôvodného obohatenia, súd nepreskúmaval z dôvodu nadbytočnosti ďalšie žalobkyňou uvádzané dôvody na vydanie majetkového prospechu, ktorý nadobudol žalovaný.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Žalobkyňa mala vo veci plný úspech, keďže súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a tak podľa citovaného ustanovenia súd priznal náhradu trov konania žalobkyňi v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.